

Naar het artikel 'Participatie en samenwerking steeds meer noodzaak dan luxe'

De ontwikkeling van participatie in 4 korte cases

Linda Tops heeft ruim 20 jaar ervaring in communicatieprojecten bij de overheid. Aan de hand van 4 projecten schetst zij kort de ontwikkeling van omgevingsgericht werken, participatie en samenwerking en de rol van communicatie hierin.

- in het Tracé/MER-traject waar ik bij betrokken was, vond men de interactie met belangengroepen en burgers langzamerhand steeds belangrijker. Communicatie was daardoor steeds minder een taak van de communicatieafdeling, maar werd ook door de projectteams zelf gedaan. De inhoudelijke ambtenaren wilden goed voorbereid zijn op 'moeilijke vragen' of 'feedback' vanuit belangengroepen, omwonenden en bedrijven in de omgeving. Zo kreeg ik als communicatieprofessional de ruimte om voor de informatiebijeenkomsten en inspraakmomenten oefensessies te doen. Zo waren de leden van de projectteams klaar voor de dialoog en interactie over de beleidsalternatieven.
- Bij een ander participatietraject (voor de vernieuwing van een woonwijk) was een participatiebureau betrokken bij een samenwerking van een aantal woningbouwverenigingen en de gemeente. Ik zat als communicatieadviseur op het programmabureau midden in de buurt. Daar hadden we heel direct contact met de betrokkenen, de bewoners en de winkeliers. Het was geweldig om zulke directe vragen en feedback te krijgen van de mensen om wie het gaat. Zo konden we de communicatie en informatievoorziening goed afstemmen op de zorgen en vragen die er leefden in de wijk.

- Bij de Rechtspraak heb ik de ontwikkelingen van dichtbij kunnen meemaken. Daar kon ik helpen door de communicatie intern zodanig te organiseren, dat we actieve verbindingen met de samenleving konden leggen. Via het programma Rechtspraak en Samenleving en in online-woordvoering. Daarnaast konden we met behulp van de communicatieteams van de landelijke diensten, rechtbanken en hoven organiseren dat de organisatie zich steeds meer kon openstellen voor het publiek, rechtszoekenden maar ook het algemeen publiek. Dit leidde tot mooie initiatieven zoals landelijke open dagen en jongeren die als [rechtspraak reporters](#) in hun eigen woorden de verslaglegging verzorgden van spraakmakende rechtszaken. Zo werden ze begrijpelijk voor andere jongeren. Maar er waren ook *fun facts*, die via Facebook en Twitter werden gedeeld. Daar kreeg de echte interactie met burgers een platform. En rechters werden rechtstreekser geconfronteerd met vragen die leven over specifieke zaken of algemene Rechtspraak. Daardoor kregen ook zij de kans de onbegrepen werking van de rechtspraak gericht uit te leggen of misverstanden uit de weg te ruimen. Zo gingen Nederlanders steeds meer begrijpen hoe de rechtspraak werkt.
- Voor burgerbetrokkenheid bij de energietransitie wordt vanuit het ministerie van EZK gewerkt aan een set van stimuleringsmaatregelen voor bedrijven en burgers om over te stappen op schone energie. Om deze mogelijkheden toegankelijker aan te bieden heb ik samen met het team een landelijke campagne voorbereid. Die baseerden we mede op gedragswetenschappelijke principes. Hierin brachten we de mogelijkheden voor verschillende soorten levensstijlen in beeld (www.energiebesparendoejenu.nl). De triggers waren in eerste instantie geld- en energiebesparing en er werd een appèl gedaan op triggers in de persoonlijke sfeer (de burens doen het al). Later werd de trigger ingezet op een groter verantwoordelijkheidsbesef dat we allemaal een steentje kunnen bijdragen aan de klimaatdoelen (www.iedereendoetwat.nl).